

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/78/2018
Identifikačné číslo spisu: 5912010272
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5912010272.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného Y. R. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 14. marca 2019 v Bratislave dovolanie obvineného Y. R. podané prostredníctvom ustanoveného obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 20. augusta 2015, sp. zn. 3To/116/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Y. R. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 30. apríla 2014, sp. zn. 1T/59/2012 boli obvinení Y. R. spolu s L. X. a ml. Y. W. uznaní za vinných zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 13. decembra 2010 asi o 3.00 hod. po vzájomnej spoločnej dohode v úmysle získať finančnú hotovosť prepadli V. J. P. na ul. Š. T. č. XXXX v Ružomberku takým spôsobom, že najprv obvinený ml. Y. W. vošiel do priestorov herne za účelom zistenia, či sa v herni nenachádzajú žiadni hráči, kde po preverení herne a zistení, že sa tam nikto nenachádza, z herne vyšiel a následne obvinený L. X. vošiel do priestorov tejto herne zamaskovaný kapucňou na hlave a kuklou tmavej farby na tvári, pričom v ruke držal plynovú zbraň zn. X. MOD. XX ráže 9 mm, ktorú namieril na krupiera Y. H., nar. XX. T. XXXX a so slovami: „daj peniaze!“ žiadal od neho vydanie finančnej hotovosti, v dôsledku čoho mu Y. H. zo strachu o svoj život a zdravie z pokladne nachádzajúcej sa za barovým pultom vydal rôzne bankovky v celkovej hodnote 1 880,- €, zatiaľ čo obvinený Y. R. s obvineným ml. Y. W. počas prepadu čakali na obvineného L. X. v osobnom motorovom vozidle zn. T. R. červenej farby, nezisteného evidenčného čísla a dávali spoločne pozor na príchod polície, následne po prepade spoločne odišli do obce W.. XXX, okres Ružomberok, kde si peniaze rozdelili a oblečenie, ktoré mali pri prepade na sebe, spálili, pričom uvedeným konaním spôsobili spoločnosti I. O., s.r.o., Mládeže č. XXX/X, Turany, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 1.880,- €.

Za to bol obvinený Y. R. odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1 T 140/2011 z 9. januára 2012 u obvineného Y. R., ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9 T 89/2011 z 9. júla 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2 To 102/2013 z 27. novembra 2013, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2 T 14/2011 z 6. júna 2011, právoplatný 16. júna 2011, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2 T 26/2011 z 23. novembra 2011, právoplatný 3. februára 2012, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Súd zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obvineného L. X. súd za to odsúdil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obvineného ml. Y. W. súd za to odsúdil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 117 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l), n) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 42 (štyridsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvineným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti I. O., s.r.o., Mládeže č. XXX/X, Turany, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 1.880,- €.

Proti tomuto rozsudku podali obvinení Y. R., L. X. a ml. Y. W. v zákonom stanovenej lehote odvolania, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov (č.l. 658-659, 685-686). Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí 20. augusta 2015 rozsudkom, sp. zn. 3To/116/2014 (č.l. 711-713), ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste v časti týkajúcej sa obvineného Y. R..

Rozhodujúc v súlade s § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom skutkovom a právnom stave obvineného Y. R., nar. XX. B. XXXX, bytom W.. XXX, okr. Ružomberok, t.č. v ÚVTOS Ružomberok odsúdil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. [§ 36 písm. m), § 37 písm. m) Tr. zák.] na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súhrnným trestom súd zrušil:

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/140/2011 z 9. januára 2012 u obvineného Y. R., ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom strázenia,
- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9 T 89/2011 z 9. júla 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2 To 102/2013 z 27. novembra 2013, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom strázenia,
- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2 T 14/2011 z 6. júna 2011, právoplatný 16. júna 2011, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom strázenia a zrušil sa výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2 T 26/2011 z 23. novembra 2011, právoplatný 3. februára 2012, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Súd zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. por. súd odvolania obvinených L. X. a ml. Y. W. zamietol.

Rozsudok súdu prvého ako aj druhého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 20. augusta 2015, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Obvinený uložený trest nastúpil 20. augusta 2015 a t.č. trest vykonáva v Ústave na výkon trestu Sučany.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený Y. R. prevzal 10. novembra 2015, jeho obhajca 11. novembra 2015, obvinený ml. Y. W. 10. novembra 2015, jeho obhajca 10. novembra 2015, obvinený L. X. 11. novembra 2015, poškodený 11. novembra 2015 a prokurátor prevzal rozhodnutie dňa 10. novembra 2015 (č.l. 722).

Okresný súd Ružomberok dňa 11. decembra 2018 a neskôr po doplnení príslušných spisov dňa 12. februára 2019 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Svrčka (č.l. 837-842). Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 5. novembra 2018 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), h), i) Tr. por.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený namietal, že nemal počas celého trestného konania, keď boli splnené podmienky povinnej obhajoby podľa § 37 Tr. por., ustanoveného alebo zvoleného obhajcu. V dôsledku toho sa nemohol proti obvineniu adekvátnym spôsobom brániť, čím bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. obvinený namietal, že pri rozhodovaní o treste podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. nebol zrušený aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 0 T 13/2010 z 29. mája 2010, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a so skúšobnou dobou tri roky. Tento trest aj vykonal, avšak konajúce súdy ho mali zrušiť, keďže i vo vzťahu k nemu mali ukladať súhrnný trest. Obvinený poukázal na viaceré nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to III. ÚS 44/2011, I. ÚS 265/05, I. ÚS 114/08. Ďalej obvinený poukázal na skutočnosť, že doterajšie konanie v jeho trestnej veci, ako aj súdne rozhodnutia boli jednostranné, pretože súdy sa absolútne nezaoberali stavom veci a zároveň porušili ustanovenia § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a rušenia výrokov o treste predchádzajúcich rozsudkov a trestných rozkazov. Súdy mali podľa obvineného zrušiť všetky predošlé rozsudky, ktoré predchádzali rozsudku vo veci sp. zn. 1 T 59/2012 a teda aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 0 T 13/2010 s poukázaním na rozhodnutie R 56/1994.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený uviedol, že mu nebolo možné pričítať spáchanie skutku so zbraňou a sprísniť posudzovanie v zmysle § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., ale iba podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., nakoľko nemal vedomosť o tom, že obvinený L. X. má zbraň a že ju chce použiť na spáchanie lúpeže v herni, pričom spochybňoval výpoveď Y. W. z 12. apríla 2011 a tvrdil, že je rozporná.

Záverom dovolania obvinený navrhol, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/116/2014 z 20. augusta 2015 zrušil a prikázal Krajskému súdu v Žiline, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Uvedenú možnosť vyjadriť sa využil okresný prokurátor, ktorého vyjadrenie bolo okresnému súdu doručené 16. novembra 2015 (č.l. 844). K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. prokurátor uviedol, že tvrdenia obvineného nezodpovedajú skutočnosti. Vyšetrovateľ Policajného zboru totiž voči obvinenému vzniesol obvinenie zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. dňa 21. februára 2011 a vzhľadom na to, že bol obvinený v inej trestnej veci vo väzbe, tak ho vyzval na ustanovenie obhajcu, ktorého si nezvolil, a preto mu bol opatrením ustanovený obhajca. Prokurátor ďalej opísal priebeh trestného konania v rámci ktorého boli obvinenému ustanovení jednotliví obhajcovia, a to JUDr. Ladislav Janči, ktorý bol ustanovený opatrením z 4. marca 2011, sp. zn. 0 Tp 123/2011, neskôr bol opätovne obvinenému ustanovený JUDr. Ladislav Janči 14. novembra 2011, sp. zn. 0 Tp 194/2011. Po zrušení zastúpenia predmetným obhajcom si obvinený sám zvolil JUDr. Ferdinanda Klinovského, ktorý ho zastupoval až do zastupovania prostredníctvom JUDr. Jiřího Martausa, ktorý obvineného zastupoval na všetkých hlavných pojednávaniach, ako aj počas odvolacieho konania na krajskom súde.

K dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. prokurátor uviedol, že na zrušenie rozhodnutí uvedených obvineným v dovolaní neexistoval žiadny zákonný dôvod, pretože zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. obvinený spáchal dňa 13. decembra 2010, teda až po vydaní a vyhlásení trestného rozkazu príslušného súdu, sp. zn. 0 T 13/2010 z 29. mája 2010 s poukázaním na § 42 ods. 1 Tr. zák. Okrem toho prokurátor uviedol, že uvedený dovolací dôvod nie je naplnený, lebo obvinenému nebol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ani mu nebol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. okresný prokurátor uviedol, že tento dovolací dôvod nie je naplnený, pretože spáchanie žalovaného skutku bolo obvinenému preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré odvolací súd vyhodnotil zhodne s prvostupňovým súdom a na ich základe odôvodnil aj prísnejšiu právnu kvalifikáciu jeho konania, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vyjadrenie prokurátora bola zaslané na vyjadrenie obvinenému aj jeho obhajcovi, ktorý k podaniu doručenom na okresný súd 21. decembra 2018 v rámci dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. priložil aj rozhodnutie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 29. júna 2011, sp. zn. IV Pz 59/11, ktorým bolo konštatované porušenie zákona v neprospech obvineného. Z tohto rozhodnutia podľa obvineného vyplýva, že v čase povinnej obhajoby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 59/2012, ale aj sp. zn. 2 T 14/2011 nemal obhajcu, čím bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, pričom namieta, že bol 31 dní bez obhajcu, a to od 31. januára 2011 do 4. marca 2011.

Čo sa týka dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. taktiež nesúhlasí s tvrdením prokurátora ohľadne súhrnného trestu a trvá na tom, aby bol aj trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu

Ružomberok, sp. zn. 0 T 13/2010 zrušený a zahrnutý do súhrnného trestu uloženého rozsudkom sp. zn. 1 T 59/2012.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený uviedol, že otázka, či vedel o použití zbrane pri lúpeži, nebola ani jedným súdom ustálená, a to ani napriek tomu, že spoluobvinený Y. W. tvrdil, že Y. R. o zbrani nemal vedomosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len dovolací súd) opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako "ďalšie" odvolanie.

V posudzovanej veci bol ako prvý uplatnený dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Dovolateľom uvádzaný dovolací dôvod predpokladá, že v konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu najmä tým, že boli porušené ustanovenia o povinnej obhajobe § 37 Tr. por. Predovšetkým ide o prípady, kedy súd vykonával úkony trestného konania bez obhajcu obvineného napriek tomu, že ho obvinený musel mať z dôvodu povinnej obhajoby. V posudzovanej veci bolo obvinenému vyšetrovateľom dňa 21. februára 2011 vznesené obvinenie pre skutok právne posúdený ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., pričom obvinený bol medzičasom vo väzbe v inej trestnej veci, sp. zn. 2 T 14/2011, kde mu bol ustanovený od 2. februára 2011 do 7. marca 2011 obhajca JUDr. Peter Machaj, avšak od 15. februára bol zastúpený aj obhajcom JUDr. Ferdinandom Klinovským a v uvedenej trestnej veci bol obvinenému, keďže si sám nezvolil obhajcu, ustanovený od 4. marca 2011 do 26. septembra 2011 JUDr. Ladislav Jančí (č.l. 18), ktorého zastupovanie bolo neskôr zrušené, nakoľko odpadli dôvody povinnej obhajoby. Následne bol obvinený v inej trestnej veci sp. zn. 0 T 24/2011 vzatý do väzby, a preto mu bol dňa 18. októbra 2011 ustanovený obhajca JUDr. Jozef Svrček, ktorý ho zastupoval od 18. októbra 2011 do 9. januára 2012, pričom v danej veci sp. zn. 1 T 59/2012 mu bol dňa 14. novembra 2012 ustanovený obhajca JUDr. Ladislav Jančí (č.l. 24), ktorý ho zastupoval do 19. januára 2012, nakoľko obvinený si sám zvolil dňa 2. januára 2012 za obhajcu JUDr. Ferdinanda Klinovského, ktorý ho zastupoval do 13. augusta 2012. Následne si obvinený sám dňa 20. augusta 2012 zvolil za obhajcu JUDr. Jiřího Martausa, ktorý obvineného následne zastupoval a zúčastňoval sa úkonov trestného konania, podával návrhy na doplnenie dokazovania, ďalej ho zastupoval a zúčastňoval sa spolu s ním hlavných pojednávaní a verejného zasadnutia, kde mali možnosť využívať svoje procesné práva, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonávaným dôkazom, teda k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu v prípade obvineného nedošlo.

Zo spisového materiálu, z vyžiadaných spisov súvisiacich s trestnou činnosťou obvineného, ako aj z

kompletného výpisu registra trestov obvineného vyplýva, že obhajoba obvineného bola po celý čas trestného stíhania riadne zabezpečená prostredníctvom jednotlivých zvolených a ustanovených obhajcov, a preto námietky dovolateľa nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V rámci dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, obvinený namietal, že mu bol nesprávne uložený súhrnný trest a nebol zrušený trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 0 T 13/2010 a zahrnutý do uloženého súhrnného trestu.

Vzhľadom k námietkam je potrebné poukázať na skutočnosť, že tieto nie sú spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod, nakoľko v danom prípade možno podať dovolanie len na základe jedného z dôvodov, a to, že obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo obvinenému bez uložení taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa, pričom krajský súd správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď obvinenému uložil predmetný trest.

Z ustáleného skutkového stavu vyplýva, že obvinený spáchal zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a okresný, ako aj krajský súd obvinenému uložil súhrnný trest správne a v súlade so zákonom po zohľadnení všetkých kritérií v súlade s § 34 Tr. zák., ako aj osoby obvineného a jeho predchádzajúcich odsúdení, nakoľko trest bol obvinenému uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to bližšie k dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby, aj napriek tomu, že obvinený bol v minulosti viackrát súdne trestaný. Vzhľadom na uvedené nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.

Napokon dovolateľ vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod naplnia aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dĺžky ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie.

Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Z obsahu dovolania vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu dovolateľ uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerovali proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Skôr ako o právnu námietku ide o skrytú snahu vyhodnotiť vykonané dôkazy a skutkový stav v prospech obvineného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal pochybnosti o vierohodnosti vykonaných dôkazov, pričom sa stotožnil s názorom okresného aj krajského súdu, ako aj s názorom prokurátora.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného, posúdeného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna, pričom zmena právnej kvalifikácie nie je prípustná.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), h), i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Y. R. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.